

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljaliti pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 250.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstopne petiti vrste po 14 vin, za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin, in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 27.

V Gorici, v torek dne 4. aprila 1911.

Leto XIII.

Nove volitve bodo!

In spet stojimo pred novimi volitvami! Spet bo treskalo in grmelo po naši širni Avstriji. Boji se napoveduje. Orožje se uže brusi. Razvnamejo se politične strasti in krega, prepira in vpitja ne bo manjkalo! Vse vprek bo kričalo in se priduševalo!

Slabo, jako slabo se vlada tam gori na Dunaju. Vse je nezadovoljno. Ljudska nevolja proti sedanji vladi vsikepa vedno bolj in ta nezadovoljnost je rodila v glavi naše vlade misel: Razgnati to nezadovoljnost, razgnati parlament, razburiti na novo ljudske mase, razdražiti vihrave elemente v državi. A uplade, da po novih volitvah dobi ljudski zastop na Dunaju bolje in mirnejše poslance, **je najbrže prazen**. Še hujše elementarne sile, ki bodo pretresale zidove dunajskega parlamenta, si bo dunajska nemška vlada nakopala! Kajti avstrijske nemške množice, ki so bile do zadnjih časov vladi za dekle, so tej odpovedale službo in zahtevajo za trdo delo tudi plačilo! Prav je tako! **Nemško nadvladje v Avstriji mora pasti!** To se mora zgoditi prej ali slej! Čim brže, tem boljše!

Sicer pa niso naši poslanci krivi, ako boš moral, dragi volilec, spet na volišče! Kriva je tega vlada, ki noče upoštevati naših teženj tako, kakor bi morala. Zakaj naj ima veljati jeden Nemec toliko, kolikor tri Slovani. Vsi smo iz mesa, vsi enako ustvarjeni! Predprave naj izginejo! Niso več časi za nje! Avstrijski državljani smo, in kot taki imamo pravico zahtevati to, kar imajo drugi narodi!

Ali hoče mogoče dunajska nemška vlada z razpustom državnega zbora utruditi slovanske volilce! O, slaba tolažba! Smo uže predaleč od tistih „zlatih dobrih“ časov! Slovani, Slovenec v Avstriji ustaja in Nemce v Avstriji je strah.

Pa saj jih je lahko strah! Seveda, človeku, vsega sitemu, navajenemu vsaki dan pečenkov obirati, se zdi hudo, ako je primoran parkrat v tednu jesti juho brez soli! Naj jo pokušajo tudi Nemci! Saj jemo mi Slovenci dan za dnevom državno juho brez soli. Nemci pa so tolsti gori do ušes od pečenke, katero so jim dajale vse dosedanje nemške dunajske vlade!

Slovensko ljudstvo! Tvoji poslanci, tvoji zastopniki v dunajskem parlamentu so stali na straži in so se z drugimi slovanskimi poslanci borili za tvoje pravice! Torej nič se jeziti, ako boš moralo stopiti spet na volišče! Zavest imej, da ti pritičejo ravno take pravice kakor drugim. In te pravice boš doseglo. Porok so ti dosedanje uspehi, **kateri so priporili slovenskemu ljudstvu poslanci zbrani v Vseslovenski Ljudski Stranki!**

Ogromna večina slovenskega ljudstva v Sloveniji je v taboru Vseslovenske Ljudske stranke! In ta velikanska armada našega ljudstva bo spet govorila, in sicer govorila bo glasno in jasno in pokazala bo, **da stoji kot en mož za svojimi dosedanjimi zastopniki!**

Da se to zgodi, smo prepričani! Pa saj drugače tudi ne sme biti! Ali naj vržemo sedaj v boj puško v koruzo in naj pošljemo na Dunaj moče, nespretno voditi še nadalje boj za Tvoje pravice? Ne! To se ne zgodi in tudi se ne sme zgoditi!

Od mesta do mesta, od trga do trga, od vasi do vasi, od sela do sela, od hiše do hiše, od volilca do volilca naj gre le en glas! Pripravimo se, da bomo šli v volilni boj za moče, ki so dosedaj tako krepko in odločno zastopali naš mali slovenski narod tam, kjer bi nas radi udušili! **Število naših zastopnikov se mora še pomnožiti!** Vse slovensko ljudstvo naj bo kot en mož združeno in naj — kakor do sedaj — zaupa dosedanjim zastopnikom v Vseslovenski Ljudski Stranki!

Na delo torej!

O glavnih potezah novega občinskega reda.

3. O stalno-nameščenih občinskih tajnikih.

To vprašanje je vzbudilo vže povodom razprave prejšnjega načrta občinskega reda toliko v zbornici kakor tudi po deželi mnogo hrupa, in izvestno je, da bode tudi sedaj jedro temeljitim in menda tudi burnim razpravam. Kakor pri vsaki stvari so tudi tukaj mnenja različna. Jedni so mnenja, da tako kakor dosedaj, ko odslovi župan svojega tajnika lahko vsako uro, ne more dalje, ker ni nič stalnega v občinski upravi. Župan pride in gre navadno po treh letih pri sedanjih razkosanih socijalnih razmerah. Če gre z njim še tajnik, kar se navadno zgodi, nima novi župan pojma o dosedanjem poslovanju, in neprestanost občinske uprave je povsem pretrgana, kar ne morenikakor pospeševati razvoja rednega poslovanja v občini. Drugi pa menijo, da se s tozadevnimi določili o stalnem nameščanju občinskih tajnikov, kakoršno določa novi obč. red, krši avtonomija občin ter spravijo županstva v odvisnost deželnega odbora in civilnih oblasti.

Recimo, da imajo jedni in drugi prav, in iščimo za se stvarno in brez strasti izhoda iz te zagate. V to svrhu je potrebno, da nam je najprej jasno, kaj je naloga dobremu, za blagor ljudstva vnetemu županu in starejšinstvu, in kaj tajniku.

Po naših nazorih mora biti župan občini to, kar je družini dobrohoten oče. Središča njegovemu delovanju in njegovi skrbi pa ni iskati v prvi vrsti v občinski pisarni, marveč v občini sami. Župan mora poznati natanko vse gnotne, kulturne, socijalne in finančne potrebe cele županije, mora dobro poznati ljudstvo in njega odnose, ter trezno in resno premisliti, kje je potrebno poseči vmes, kje pomagati in kako dvigniti blagovinstvo in pospešiti napredek občanarjev in razvoj občine.

Osobito mora skrbeti za to, da se modro in previdno gospodari z občins-

skim premoženjem in z vsem, kar je s tem v zvezi. Paziti mora na red v občini, na varnost osebe, lastnine in poljskih pridelkov. Njemu pripada skrb za dobre občinske ceste, poti in mostove, v nekaterih občinah tudi za trge in sejme. Glavna skrb mu mora biti, da imajo vsi občinarji zdravo pitno vodo in v zadostni meri; posredno ali neposredno mora tudi nadzorovati živila, mero in vago. Upogled mora imeti tudi v društva, ki so se ustanovila v občini, v denarne zavode, zadruge itd. ter poseči vmes potom zadevnih oblastnih, ako je uverjen, da preti ljudstvu nevarnost. Mnogo koristi lahko župan tudi s tem, da svari pred izseljevanjem, ko je doma dovolj dela in zaslužka, ter si priskrbi pregled od onih občanarjev, ki so vže nad 10 let odsotni, ter zahteva, da si iščejo pristojnost tam, kjer delajo in služijo. Velike zasluge si pridobi župan za občino pri oskrbovanju ubogih, posebno dandanes, ko zahteva vse, kar je prišlo po svoji krivdi ali nekrivdi v stiske, pomoči od občine za vzdrževanje družine in odgojo otrok. V tem mu gre na roko domovinski zakon z dne 3. decembra 1863, kateri je treba le modro izvesti, da ne trpi lakoti resnično ubogi in oslabei občanarji, a da tudi občina ne izdaja brez potrebe svojih dohodkov. Veliko dobrega stori moder župan svojim občanarjem lahko tudi s tem, da skuša poravnati doma ljudi, ki so med seboj v pravnem prepiru, ter jih varuje pred pravicami za oslovo senco, ki stanejo navadno dosti denarja, a donajajo ljudem le škodo in sovraštvo. Skratka: Kakor skrbi družinski oče za vse, kar spada k njegovemu premoženju, ter ima pregled čez vse, nadzira in vodi vso kmetijo, hvali dobre in svari ter — če treba — tudi kaznuje nepokorne, malomarne otroke, tako mora dober župan opravljati županijo, seveda le v večjih potezah.

Župan mora pa tudi natanko poznati dolžnosti in pravice izročene področja ter proti gosposki postopati taktno, prijazno, a ne hlapčevsko. Svojih pravic ne sme pustiti v zasmeh in teptanje nikomur, v svesti si, da je zastopnik avtonomnega ljudstva.

Dr. Z—en.

Goriško slov. gledišče.

Slovenci nimamo izvirnih dram. Naša dramatika se nahaja še na tako nizki stopnji, da se ne moremo z njo kdo ve kako ponašati. Višek vse poezije, kjer se spaja epika z liriko, proza s pesmijo, je drama. A vse, kar smo proizvajali na tem polju, je tako neznatno, da ne moremo pokazati niti ene slov. drame, ki bi bila popolna v vsem, tehniki in dialogu, dejanju, poeziji in kompoziciji. Poizkušali so se na tem polju skoraj vsi naši najboljši pesniki in pisatelji, a vsi poiskusi so se več ali manj ponesrečili. Tako smo torej navezani na uvoz tujih dram, ako hočemo imeti svoje gledišče. Človek bi pričakoval, da je vsaj uvoz dober in izbran, ker ne manjka dobrih tujih dram. Govékar sestavlja repertoire ljub. dež. gledišča, torej edinega slov. gledišča s takim neredom in neokusom, da ni čuda, če „veje mrzel veter po hramu slov. Talije“, kakor se je izrazil Robida. Poleg Wildeja, Shakespearea, Björnsona, Strindberga, Čehova se moško repenčijo

„drame“ in „komedije“, ki ne spadajo niti v cirkus.

In ko je publikum že sit vseh burk in operet, spravi Govékar na oder Kristanov „Samosvoj“, edino izvirno dramo letošnje sezone!

Tudi letos so nas obiskali ljub. igralci. Opominjali smo Govékarja lani, naj pridejo z boljšim repertoarom (Tayfun, Samosvoj, Na dnu, Preko moči). Ne, diktiral je ubogim igralcem „Ljudske igre“, ki „vlečejo“ (Florette & Patapon), torej „burke“ po kopitu slavne najnovjše komedije Govékarjeve „Šarivari“.

Schnitzler: Ljubimkanje.

(1. aprila 1911.)

Pravijo, da je drama; človek veruj, toda kaj je drama, kaj njena tehnika, ljudje moji, ne boste na jasnem pri „Ljubimkanju“. Uganka mi je, zakaj so s tem besedičenjem otvorili letošnje predstave. Ali je vse prihodnje slabše? Kazala je burka to, ki je sledila. In v ti drami se govori, joče na odru, vzdihuje, igralci izkušajo dati igri to, kar ji manjka; a čudno, človek misli, da so to diletanti. Na tem je drama kriva; kakor bi jo spisal petošolec, ki ga je

zapustila ljubimka, pa je šel k pridigi in tam ukradl idejo.

Drama ni ogrela srca; g. Nučič je pač povsod isti, v vsaki ulozi, le brke spremeni, za enkrat, dvakrat odvelja, nato pa si sestavi lahko sam njegovo metodo. Škoda, da misli, da je povsod le junak obsežne tragedije, vsako vlogo igra z istim patosom. Sicer je v „Ljubimkanju“ izjemoma par neverjetnih momentov dobro zadel lahkomisljenega junaka. Bolj neverjetno se je kretal g. Šimaček. Njegova vprašanja in njih ton tupatam, kar zbode. Sploh se čuti skoraj, da igralci te drame niso radi sprejeli, ampak prisiljeni. G. Skrbinek je bil prejkav. Ugajala je gdč. Wintrova kot nedolžno dekle, da je bil kontrast med njo in njeno prijateljico, Šetfilovo, v vlogi koketke res lepo izražen. Kaj pomaga vsakemu talentu, če nima prilike, da se pokaže in razvije.

Hennequin in P. Weber: Florette & Patapon. (2. IV. 1911.)

Kaj je gledišče in kaj je njega cilj? Carl Hagemann pravi:

„Die Schaubühne kann nicht anders aufgefasst werden als künstlerischer

Ausfluß der herrschenden kultur, das heißt, der in der Gesellschaft waltenden Kräfte: der ethischen, ästhetischen und sozialen Werte.“

Kaj pa je naše gledišče? Varieté, kabaret ali cirkus? V nedeljo je bil cirkus! srednje dober cirkus, clowni in Tonyi so častno rešili svojo ulogo, kjer je bilo premalo „šal“ je pomagala pikantnost. Žalostna dejstva!

Nekaj značilnega: v pariški pisarni je visela geog. karta Primorske, dekla ima kar 80 fr. pri sebi. Scenerija je bila naravnost „veličastna“, da take ni ne v laškem ne v nemškem gledišču. Svetujemo g. Nučiču, naj si izposodi v Št. Andrežu ali v Mirnu kulise za par kron, ki bodo gotovo boljše, kakor sedanje, ki se človeku že gabijo!

Če se ne vpoštevata naš dobro misleč svet, se bode moral vpoštevati kaj drugega, ker je dolžnost vsakega nepristranskega pametnega človeka, da ljudstvo ubrani take „umetnosti“.

Naj ne bo razočaranja, če bo dvorana pri prihodnji taki „noviteti“ prazna.

Pri vsem tem pa ne sme zabiti, da on ni absoluten gospodar v občini, marveč da ima na strani občinski svet, starejšinstvo, brez katerega ne more veljavno izvesti različnih vprašanj in potreb, ki so odločno v občinskem redu navedene. Njemu samemu prepušča isti red mnogo pravic, a previdno je, ako zasliši tudi pri izvrševanju teh — ako čas dopušča — občinski svet, držeč se načela: Več oči, več vidi.

Poleg tega važnega in obširnega delokroga mora župan pogledati tudi v občinsko pisarno. Ta ne sme pa absorbirati vseh ali vsaj večino njegovih močij in skrbi, da si je velike važnosti za redno poslovanje v občini in za pravilno in vspešno delovanje med občino in med avtonomnimi in civilnimi višjimi oblastnjami, marveč tam ima župan le glavno nadzorstvo nad teoretično upravo občine. Predaleč bi zašli, ako bi hoteli tu navajati vse, kar spada in se opravlja v redno in pravilno delujoči občinski pisarni. Kdor ima nekaj upogleda v to delovanje, mora priznati, da stavi ista kategorično dve zahtevi: stalni urad in stalnega uradnika pri vsaki količini obširni občini. Kaj nastane tam, kjer prenaša vsak župan občinski urad na svoj dom, o tem bi se dalo mnogo pisati. Tam sploh ni občinskega urada v pravem pomenu besede. To so sprevidele tudi vse nekatere občine, zato so si zgradile svoj „Občinski dom“, kjer je stalen občinski urad. — Vsakdo, kdor pozna dandanes vse agende pravilno urejenega občinskega urada, mora tudi priznati, da spada tja notri v vseh občinskih poslih izvežbana oseba, ki drži v redu in pregledu vse — često zelo važne — uradne dokumente, odloke, okrožnice, občinske obračune in proračune, tiskovine, zapise in druge spise. Občinska pisarna je dandanes v vsaki večji županiji važen urad, katerega zamore v redu vzdrževati vsaj ena izvežbana oseba, to je tajnik. Red in pregled sta tam tem večja in redno poslovanje takega urada je tem boljše, čim dlje je zadevna oseba v istem uradu. To so vže davno spoznale vse naše večje županije, ki ne odslovijo dobrega tajnika iz občine, dokler jih ne sili v to skrajna potreba.

Toda dober tajnik, ki je kos svoji nalogi, ne sme imeti le pregleda v občinski pisarni in v tem, kar je notri, marveč mora tudi pravilno in natanko voditi občinske dnevnike, sestavljati proračune in obračune ter poznati poleg splošnih načel občinskega knjigovodstva tudi vse postave, ki se tičejo občinske uprave, mora imeti v razvidnosti tudi odloke, okrožnice in vse odredbe višjih oblastnij, ki se tičejo njegove županije. A s tem ni še napolnjena mera njegovih dolžnosti in njegovega delokroga. Občinski tajnik naj bi tudi proučil odnošaje v drugih krajih in kronovinah, ki pospešujejo napredek in blagovitost, bodisi na tem ali onem polju, ter naj bi predložil tozadevne odnošaje v premislek županu in starejšinam. Tajnik lahko koristi tudi občinarjem izven obč. urada. (Konec prih.)

Kako je v Ameriki.

Cleveland, 19. marca 1911.

Dragi g. urednik! Sprejmite od Vašega rojaka kratko sporočilo, kako se nam godi tu, daleč, daleč od naše mile domovine, v tujem svetu! Mogoče bodo te vrstice zanimala Vaše čitatelje in posebno pa tiste, ki se nameravajo podati preko širšega morja k nam v Ameriko. Tukaj v Clevelandu je slabo, kar se dela tiče. Nič dobrega ni. Pa ne samo v Clevelandu, ampak tudi po celi severni Ameriki je malo zaščuka. V Clevelandu je na tisoče brezposelnih delavcev, ki se klatijo po mestu ali pa od tovarne do tovarne, iskajoč delo in zaslužek. V Clevelandu imamo sicer mnogo najraznovrstnejših tvornic, a povsod je malo dela, ali pa delavcev preveč.

Mesto Cleveland je jako veliko. Lego ima krasno. Sveži veterček pihlja venomer. Tik Clevelanda je velika reka po kateri vozijo parniki blago in ljudi v druga ameriška mesta. Promet na reki je velikanski.

Največ Slovencev je naseljenih v Clevelandu in v bližnji okolici. Vseh skupaj nas je gotovo nad 15.000. Imamo tudi mnogo slovenskih trgovin in krčem. Pa tudi slovenskih društev imamo vse polno. V Clevelandu imamo tudi slovensko cerkev, v okolici pa ste še dve. V Clevelandu bodo začeli to leto zidati novo slovensko šolsko poslopje, ki bo stalo 40.000 dolarjev.

Tukaj je jako lepa navada, da se zberejo ob nedeljah naši šolski otroci v šolskih prostorih in potem odkorakajo skupno v cerkev in sicer pred altar. Navzoči so tudi učitelji, ki nadzorujejo otroke pri sv. maši.

V Clevelandu so ob nedeljah krčme in gostilne zaprte. Ne sme se ne prepevati, še manj seveda razsajati. Vse mora biti lepo tiho. To je lepo. Mi Amerikanci smo naprednejši kakor Vi, v stari domovini, kjer se ob nedeljah zapravi največ denarja in se naredi največ neumnosti.

Redarji nosijo pri nas prepasano palico in samokres. Palica je dolga pol metra. Palica je polna svinca in jo rabijo ob prepirih in pretepih. Uže marsikatero bučo so razbili in uže marsikateri ameriški hrbet je občutil trde bunke teh palic.

Življenje — pijača in jedača — pa je pri nas poceni. Meso je jako ceno, enako moka in kruh. Polovico ceneje kakor pri Vas je tukaj.

V naših rudnikih je slabo življenje. Štrajki so na dnevnem redu zaradi trdega dela in slabih plač. V enem kraju traja štrajk uže eno leto, tako, da je gorje prizadetim družinam.

Nesreče v rudnikih pa se kar vrste. Ne mine dan, da bi se kateri delavec ne ponesrečil v rudnikih. Slabo, jako slabo je preskrbljeno za uboge rudarje. Delodajalci se malo zanimajo za to, če podsuje katerega, če zgubi družina svojega očeta, mati svojega sina itd. Človek jim je orodje, s katerim se igrajo kakor s palčico. Delavec gre jutraj zdrav na delo. Zvečer pa ga ni domov. Družina ga nestrpno čaka. A mesto njega pride na dom delavec, ki pove družini, da ga danes ne bo domov, ker ga je podsulo. Žalostno, kaj?

Pa tudi težka in umazana dela so po naših rudokopih zelo nevarna in ne zdrava. Zato svetujem ljudem v naši stari domovini, naj se sedaj ne selijo v Ameriko, ker bodo ta korak bridko obžalovali. Nikomur ni treba siliti samemu v nesrečo! Saj nesreča pride sama, brez da bi jo iskali.

Konečno Vam voščim, g. urednik, srečne in vesele velikonočne praznike, kakor tudi vsem rojakom v moji stari goriški domovini. (Prosimo, oglasite se večkrat! Op. ured.) F. J.

Dopisi.

Iz Vrtojbe. (Ovenela je roža.) V naši občini je ovenela roža, polna prijetnega duha! Komaj je razcvetela in uže je prišla slana in jo pomorila! — Tuge polnega srca javljamo, da smo v nedeljo popoldne položili v grob in s črno zemljo zagrebili mlado truplo mladeniča, ki je bil ponos starišem in tudi naši občini. Črkostavca „Narodne Tiskarne“ v Gorici in blagajnika naše „Čitalnice“ Zorkota Gorkiča je požrla minulo nedeljo črna zemlja in črviči dobili so novo svežo hrano! Komaj 23 let je blagi Zorko hodil po tej solzni dolini. V sredi najlepših upov in nad pa ga je angelj smrti vzel starišem in nam, njegovim prijateljem! — Blagi in nadarjeni Zorko je bil uzor mladeniča! Skozi in skozi veren je kazal z lepim življenjem vzgled, kak mora biti mladenič v sedanjem razburkanem in zapeljivem svetu. Vsi smo ga radi imeli.

Pa saj je bil tako ljubeznjiv in krotek! Po 10-dnevni bolezni je podlegel zapljučnici. — Pogreb je bil veličasten, kakoršnega Vrtojba ni še videla. Prisostvovalo je do 2000 oseb. Goriški tiskarji so bili številno zastopani, enako „Čitalnica“ z zastavo. Pevci so mu zapeli lepe žalostinke pred hišo, v cerkvi in na grobu. Ob odprtem grobu sta govorila in sicer v imenu tiskarskega društva in osobja „Narodne Tiskarne“ vodja Lukežič, v imenu „Čitalnice“ pa jurist Gorkič. Slovo je bilo gniljivo. Počivaj v miru dragi prijatelj! Saj ne mine dolgo, ko se snidemo s Teboj tam, kjer ni gorja!

Prijatelji.

Spodnji Log. — Dne 30. marca je umrl nagle smrti g. Valentin Černuta št. 9, skrben gospodar in delaven do zadnjega trenutka, dokler je bila še iskra življenja v njem. Naj p. v m!

Log pod Mangartom. — Dne 31. marca je po dolgi in mučni bolezni in po prejemu sv. zakramentov za umiranje mirno v Gospodu zaspala g. Rozalija Batič rojena Bratina v 35. letu starosti, sestra g. učitelja Pogreb je bil v soboto ob 5 h popoldne ob udeležbi mnogobrojnega ljudstva. G. učitelju naše sožalje. Preblaga pokojnica naj počiva v miru!

Iz Rodika. Kmečka hran. in pos. v Rodiku je tiho nastala in tiho, brez kokodakanja deluje, a deluje celo uspešno za korist naroda. To se razvidi iz računskih sklepov. Računski sklep za prvo upravno leto 1909 kaže 74 udov, K 100-015-44 prometa, K 37.042-26 hranilnih vlog, K 27.674-47 posojil in K 462-20 čistega dobička. Računski sklep za II. upravno leto 1910 pa kaže 93 udov, K 103.113-69 prometa, K 48.975-20 hranil. vlog, K 43.085-11 posojil, K 579-09 čistega dobička in K 1.041-29 rezervnega zaklada. Ta vspeh je dosegel vkljub vsem naporom, lažem in obrekovanju od strani tukajšnjih liberalcev, češ, da bo propadla, da bodo vlagatelji vse izgubili itd. To govore s tako nedolžnim obrazom in tako prepričevalno, kakor da bi iz njih govorilo le zgolj ljubezen do naroda in skrb za blagor tuk. kmeta, v resnici pa delajo na škodo tukajšnjih posestnikov. Evo jasnega dokaza: Kmečka hran. in posoj. v Rodiku je ustanovljena za kmete rodniške župnije in je torej njihova posojilnica, njihova last, a ne župnikova, kakor govore liberalci, ker g. župnik se le žrtvuje, ko sam vse brezplačno vodi. Ako bi šel slučajno g. župnik proč, ostane posojilnica v Rodiku. Ta posojilnica daje posojila na 5 1/2%, do čim sosednje liberalne posojujejo na 6 odstot. in 6 in pol odstot. Ko bi bili ti lib. prijatelji naroda tako skrbni za blagor kmeta, morali bi mu gotovo svetovati, naj vzame v potrebi posojilo v Rodiku, na 5 in pol odstot., kakor da gre drugam plačat 6 in pol odstot., kajti to bi bilo zanj res koristno. Ali tako ne delajo? Kaj še! Posebno zbada patentirane narodnjake, da ima ljudstvo zaupanje do hranilnice v Rodiku ter pridno vanjo vlaga svoje prihranke. Oboje — jezo liberalcev in zaupanje ljudstva — kaže sledeči dogodek: En dan pride iz Škocijana mož v Rodik ter pripoveduje, kako se je nek mlinar širokoustil, da bo posojilnica v Rodiku propadla in vlagatelji ob vse prišli. Drugi dan pride žena iz Škocijanske duhovnije s hranilno knjižico v Rodik. Načelnik hranilnice je gotovo pričakoval, da je prišla vzdigniti svojo vlogo, da bi je ne izgubila! A čujte! Ona je prinesla še vložiti. Na vprašanje načelnikovo: Ali se ne bojite, da boste vse izgubila, ko pri vas bobnajo, da hran. propade? odgovori žena: „Jaz ne dam nič na tako besedičenje, nego imam večje zaupanje v vas, kakor v kričanje“.

Politični pregled.

Izpremembe v avstrijski diplomaciji.

Dosedanji poslanik v Carigradu, grof Berchthold pride v disponibiliteto, na njegovo mesto pa pride grof Thurn-Valsassina; za poslanika pri Vatikanu pride princ Schönburn, za poslanika v Bukareštu princ Württemberg, v Peking dr. Artur pl. Posthorn in za poslanika v Teheranu legacijski svetnik Edvard Otto.

Krščansko socijalni kandidati na Dunaju.

Uradna korespondenca krščansko-socijalne stranke „Austria“ javlja, da bo krščansko-socijalna stranka kandidirala vse dosedanje bivše poslance, izvzemši Axmanna, ki je bil radi znanih škandalov izključen iz stranke.

Deželnozborske volitve v Bukovini.

V nedeljo se je vršila deželno-zborska volitev iz splošne kurije. — Izvoljenih je bilo: šest kandidatov romunske narodne stranke, 5 Mladomorusov, en socijalni demokrat, 2 nemška nacionalca. V volilnem okraju Černovice (mesto) je potrebna druga volitev. Iz dveh okrajev niso še znani volilni vspehi.

Albanska ustaja.

Tuzi je bil oblegan od ustašev. V soboto pa so čete v boju odpodile oblegalce še prej, kot je prišla pomoč iz Carigrada in Soluna. Ustaši so se poskrili po gorovju. Vojaki jih zasledujejo. Pri boju je bilo več mrtvih in mnogo ranjenih.

Turška vlada je mobilizirala črno vojsko, ki je pa slabši oborožena kot Arnauti.

Čuje se, da se bode ustaja raztegnila tudi po vzhodni Albaniji.

V Črnigori kar mrgoli beguncev.

Domače in razne vesti.

Volilno gibanje. Priprave za nove državnozborske volitve so se pričele več ali manj že po celi Avstriji. Kandidirali bodo z malimi izjemami skoro povsod bivši poslanci. Tam, kjer so ostale pri zadnjih volitvah posamezne stranke s svojimi kandidati v manjšini, postavile bodo letos zopet svoje kandidate in boj bo tam pri sedanjih volitvah še hujši nego je bil pri zadnjih.

Na Slovenskem se bode bil boj med kandidati S. L. S. in pa med slovenskimi liberalci. To je pa gotovo, da S. L. S. ne izgubi nobenega mandata, marveč da si še kak mandat pridobi.

Na Češkem so izprožili koj po razpustu državnega zbora nekateri misel, naj bi ostale češke stranke brez vsakega boja na svojih dosedanjih pozicijah. Ali ta misel ni prodrla. Najhujša bode predla na Češkem Mladočehom, ki bodo izgubili na agrarce in na druge stranke marsikak mandat.

Tudi v Galiciji se nadeja ljudska stranka, da dobi pri sedanjih volitvah več mandatov.

Dr. Rybář je na volilnem shodu v „Narodnem Domu“ v Trstu, ki se je vršil v nedeljo, izjavil, da ne vsprejme kandidature za predstoječe državnozborske volitve.

„Edinosti“. — Zadnjič smo „Edinosti“ razložili, da ni vse tiskovni pogrešek, kar ona tako imenuje, da so temveč njeni tiskovni pogreški nekaka zakulisna vratca, skozi katera se izmuzuje, ko ji ne preostaja drugega izhoda iz zadrege. List, ki tako ravna, pa nima pravice očitati drugim stikanja po tiskanih pomotah. To pravico smemo torej mi „Edinosti“ v polni meri odrekati. Odrekati ji smemo pa tudi vero za marsikatero njeno trditev; saj je pač to naravna posledica nje malozanesljivega resnicoljubja.

„Edinost“ nam mora torej že dovoliti odkrito izpoved, da nas ni s svojim zagovorom prav nič uverila, da bi ne bilo res, kar smo pisali o nje uredništvu, namreč, da dementuje samo sebe.

V notici „Ostati hoče Kalabrez“ je — kakor znano — „Edinost“ hudo prišla nekega Kraševca A. D., ki se je pri ljudskem štetju v Trstu upisal za Laha. Seveda popolnoma zaslužena lekcija! Tej notici je dodalo uredništvo opombo, v kateri prav žgoče osmeši onega kraškega „Laha“. Do tu vse prav, ali čujte naprej. Takoj naslednji dan prinese „Edinost“ izjavo istega svojega uredništva, ki izjavlja, da je prišla notica v list brez njegove (uredništva) vednosti ter da se ne strinja z načinom, po katerem je notica pisana. — Ob to izjavo bi se mi seveda ne bili izpodtikali, ako bi uredništvo samo že prvi dan ne bilo dodalo one opombe, v kateri onega A. D. še bolj „zafukuje“ nego notica sama. Kako je moglo torej uredništvo grajati način pisave v notici, ko je bil način pisave v dodani opombi istega uredništva še hujši!! In kako je mogoče, da je prišla z notico tudi opomba uredništva v list brez vedenja istega uredništva!! Ali ni bila resnična naša trditev, da se tako piše za tepce?! — Pa čujmo zdaj, kako se izmuzuje „Edinost“ v zadnjem odgovoru „Gorici“ skozi svoja zakulisna vrata! Ona piše: „Nedavno smo konstatirali, da sta neka notica in dostavek uredništva prišla v naš list brez vednosti glavnega uredništva. Da je bilo temu res tako, priča najbolje dejstvo, da nismo te izjave podali pozneje, morda vsled kakega pritiska, ampak takoj naslednjega dne, spontanno. . . .“ — Aha! „Edinost“ se je zdaj zavila že v drugi plašč (glavnega uredništva), katerega onokrat (na pepelnico) ni imela. „Edinosti“ sami se torej zdaj (ko je bila po „Gorici“ opozorjena) preneumno zdi, da graja nje uredništvo, kar je samo pisalo, in da se dela nevedno glede sprejetja v list notice, katero je samo sprejelo, kar je indirektno samo potrdilo s pripisano svojo opombo!! Ker se ji tu očitno ni mogoče skriti za stavca, postavi pred se „glavnega“ urednika, o katerem ni bilo v pepelnici izjavi ne duha ne sluha! No, tako se piše za tepce. Med temi nas pa „Edinost“ ne najde. Za tepce je pisana tudi besedna igra, da „opomba uredništva“ in izjava istega uredništva nimata istega avtorja in da uredništvo prav lahko utaji svoje spise, če se proglasi za „glavno“! Za tepce je pisan tudi dokaz, ki naj bi bilo dejstvo: da ni one izjave podalo uredništvo pozneje, morda vsled kakega pritiska, ampak takoj naslednjega dne, spontanno. Aha, spontanno! Tega mi ne moremo kar tako verjeti, ker je tudi od enega dneva do drugega časa dovolj za prihod „kakega pritiska“, ki more na uredništvo prav tako vplivati kot „pozneje“. Spontanno? Mi ne damo za to „spontannost“ „Edinostino“ niti piškavega oreha, kakor nismo dali zdaj leto za „Edinostino“ „lojalnost“ (da je že pred volitvijo na Krasu priobčila odgovor g. Babiča na „odprto pismo“ Gregorinovo), katera „lojalnost“ — tako stoji tiskano v lanski „Edinosti“ 14. aprila št. 103 — da je bila najboljši dokaz, da ni bilo dr. Gregorinu z znanim „odprtim pismom“ na protikandidata Babiča do volilnega manevra. Oglejmo si to „Edinostino“ „lojalnost“! Nadomestna volitev na Krasu je bila v nedeljo 10. aprila, Gregorinovo odprto pismo na g. Babiča je prinesla „Edinost“ v soboto 9. aprila zjutraj na dan volitve. Gregorinovo „odprto pismo“ je imelo torej dan pred volitvijo časa dovolj, da se je razširilo in z njim agitiralo po vsem Krasu; Babičev odgovor pa morda ni došel pred volitvijo niti

enemu kraškemu volilcu v roke! In slepec ali tepce je moral biti, kdor ni takoj razvidel, da je bilo vse naprej preračunljeno. Kaj ne? Kako krasna „lojalnost“ „Edinosti“, ki je poslala Babičev odgovor med kraške volilce po dokončani volitvi!! In s to „lojalnostjo“ se je „Edinost“ 14. aprila še prav pobahala. vzklivši: „... kakoršne lojalnosti bi drugod bržkone zastoj pričakovali.“ — Ali se piše tako za razsodne ljudi?! ali ne temveč za tepce in osle!! Zato naj blagovoli „Edinost“ za danes le še vzeti na znanje naše trdno prepričanje: da ste njena lanska „lojalnost“ in letošnja „spontannost“ dve navadni — laži!

Pišejo nam: Pri akademiji, ki jo je uprizorila šola tuk. podružnice Glasbene Matice, ki je nudila res umetniški užitek, posebno kvartet Čajkovskega in zbor „Na moru“, je bila dvorana prazna! Škandal pri tem je bil, da takozvana „slov. napredna inteligenca“, ki ima na hrbtu zapisan bojni rek „Svoji k svojim“ in ki je popolnoma odvisna od Slovencev, je prezrla ta koncert in medtem, ko plača v tuk. laškem gledališču 10 K za lože I. vrste, ni zmogla bornih 3 kron za našo umetnost.

Seveda pri puhlih, faliranih operetah pokažejo lahko slov. goriške dame novo toaletto, v ubogem „Trgovskem Domu“ tega ne morejo?

(Op. ur. Priobčili smo te vrstice, ki so nam bile poslale, prav zaradi tega, da izvejo naši čitatelji, kake razmere vladajo v goriških slovenskih naprednih vrstah. Ta akademija se je smatrala za popolnoma napredno prireditelja, kar naj priča dejstvo, da mi o tej prireditvi prav ničesar vedeli nismo in je potemtakem imela pečat čistokrvne napredne prireditve.)

Dne 9. aprila t. l. ob 4. uri pop. vršilo se bode na zahtevo in željo dunajskega osrednjega društva justičnih uslužbencev v Avstriji splošno zborovanje v restavraciji „Pri zlatem jelenu“ v Gorici, Ozka ulica št. 9 (Via Stretta). Na tem zborovanju se bo razpravljalo o gmočnih zadevah uslužbencev. Vabijo se na to zborovanje vsi udje in neudje brez razlike vrste in narodnosti.

O d b o r.

Na cvetno nedeljo, to je 9. aprila t. l., bodo trgovine z jedilnim blagom do poldne odprte.

„Kmočke hranilnice in posojilnice v Rodiku“, registr. zadruga s neomejeno zavezo, občni zbor bo dne 17. mal. travna 1911. (Velikonočni ponedeljek) ob 3. uri popoldne v župnišču v Rodiku se sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelnstva. 2. Potrjenje računskega sklepa za 1. 1910. 3. Volitev nadzorstva. V slučaju, da bi bil zbor neklepčen, bo dne 7. vel. travna 1911 na istem kraju in z istim dnevnim redom v smislu § 33. zadrughnih pravil drug občni zbor, kateri bo brezpogojno skeepal.

Umrli se v Gorici od 27. do 31. marca in sicer na domu: Josip Turel, Angela Nardini, Jakob Clede, Jožefa Kozman, Jurij Kumar in Friderik Pegan.

V moški bolnišnici: Štefan Marušič iz Miščka in o. Osvald Palme, usmiljeni brat, doma iz Tannwalda na Češkem.

Morilec tržaških kočlajev aretiran? Pred par dnevi je prišel v Trst v spremstvu neke ženske in enega enoletnega otroka iz Amerike nek 30 letni mož, ki je vzbudil pozornost po-

licije. Tega moža so zasledovali in v soboto zvečer aretirali. O vzrokih aretacije policija molči. Govori se pa po Trstu, da je to morilec tržaških kočlajev, ki je bil po izvršenih zločinih izginil. Pravijo, da je to nek Faust Sereni, ki je bil v kontumaciji obsojen od sodišča v Veroni na 20 let ječe. To pa zato, ker je umoril in oropal pred par leti v vlaku med Rimom in Ankono nekega inženirja in se je kazni odtegnil z begom v Trst, kjer je izvršil znane umore na kočlajih.

Tajnostna aretacija. — V Miljah se je te dni govorilo, da je neki umirajoči starček izpovedal, da je v družbi z dvema tovarišema nekako pred 30 leti napadel pošto na cesti od Klanca do Materije, ubil postilijona in ukradel veliko vsoto, o kateri eni pravijo, da je znašala 60 do 70 tisoč, drugi pa celo, da 450.000. Prijeli so takrat dva nedolžna, očeta in sina in obsodili na smrt, pa izpremenili kazni v dosmrtno ječo; oče je že umrl, sin pa še danes ječi v kaznilnici v Kopru. Koliko je na teh vesteh resnice, se še ne ve, fakt pa je, da je policija zaprla dve osebi, o katerih se z vso gotovostjo govori, da ju je rajni označil za svoja tovariša pri onem roparskem umoru.

Sneg v pomladi. — Danes ponoči je začelo po naših gorah snežiti. Vsled tega je postalo tudi pri nas v dolini še precej hladno.

Grozna nesreča se je pripetila na plavžu v Škednju pri Trstu. 25 letni delavec Ivan Hrovat je izpodrsnil na razmočeni zemlji ter padel v žleb, v katerem je bilo raztopljeno železo. Sicer so Hrovata strašno ožganega takoj potegnili iz ognjene tekočine, ali ni nobene upanja, da bi mu ohranili življenje. Nahaja se v tržaški bolnišnici.

Prvi avstrijski dreadnought. Kakor znano, izpuste v morje dne 24. junija prvi avstrijski dreadnought. Graditi so ga pričeli dne 23. julija 1910. Dodelanih je dozda 40 odstotkov ladje. Popolnoma izdelana bo gotovo že koncem leta 1912. „Viribus unitis“, naš prvi dreadnought, dobi 137 m dolge topove, ki bodo tehtali 54.000 kg razstrelivo bo tehtalo 113, krogla 450 kg.

Odtegniti se je hotel vojaški službi. Mladenič Josip Rupe iz Lok se je hotel v torek splaziti na parnik „Oceania“, ko se je ravno dvigalo sidro za odhod v Ameriko. Ustavil pa ga je neki redar in fant je priznal, da se je hotel z begom izogniti vojaškemu naboru in vojaški službi.

Nemci v Pragi padajo. — Po oficijelno razglašenem rezultatu ljudskega štetja šteje Praga letos 17.987 Nemcev, nasproti 18.278 leta 1900.

Poljedelska univerza v Budimpešti. — Naučna sekcija ogrskega deželnega agrikulturnega društva je sklenila, da odpošlje k ogrskemu poljedelskemu ministru deputacijo, da posreduje pri oblastih za ustanovitev poljedelske univerze v Budimpešti.

Strašen umor. — V gozdu v bližini Sanvičenta v Istri so našli prve dni meseca marca mrtvo truplo posestnika Martina Doblanovič, ki je imel rano na glavi. Blizu njega je ležal revolver in mislilo se je prvi trenutek, da je mrtvec izvršil samomor. Preiskava pa je dokazala, da se je tu izvršil umor. Uvedla se je sodnijska preiskava in na podlagi govorice, ki je krožila med ljudstvom, so prišli tudi na sled zločincem. Mo-

vilca sta bila sin in zet Doblanovič-a, ki sta hotela na ta način priti do posestva očeta oziroma tasta.

Zanjka in puška. — Ko je hodil v četrtak v Gargaru 56 letni posestnik Josip Šuligoj po njivah, ulovil se je na eno nastavljeno zanko, ki je bila z vrvjo v zvezi z napeto puško. Puška se je izprošila in krogla je Šuligoja precej težko ranila na levi roki.

Droblinice.

400 kmečkih hiš je pogorelo, kakor poročajo iz Lvova, v Dublanyju pri Samborju.

Restavracije na kolesih. — V New-Yorku se vidi sedaj na nekaterih krajih stati lepe velike vozove, ki so urejeni kot prevozne restavracije. Vozovi so last neke zmernostne družbe, ki skuša dobivati na ta način pristaše za svoje abstinenčno gibanje. V teh vozovih se dobe ob vsakem dnevnem času jedi za zelo nizke cene, vendar pa nobenih alkoholnih pijač. V zadnjem delu voza je kuhinja, v sprednjem pa male mizice in stolčki. Vozovi menjajo svoje prostore le redko, tako da so odjemalci vedno gotovi, da nalete na svojih potih po opravih na kako vozno restavracijo.

Požar napravil 50 mil. škode. — V oficijelnem glavnem mestu države New York, Albany, je del mestnega kapitola popolnoma pogorel. Zgorela je dragocena državna knjižnica, ki je štela več stotisoč knjig in mnogo dragocenih rokopisov, ki so bili knjižnici podarjeni od ameriških milijonarjev. Škode je okoli 50.000.000 kron.

Silni viharji v Italiji. — V noči na sredo je hud vihar napravil v Palermu veliko škodo. Dimnik neke hiše je padel na sosednjo hišo ter jo posul. Iz razvalin so potegnili več težko ranjenih oseb. Tudi na morju se je pripetilo več nesreč. — V Rimu je vihar napravil veliko škodo na razstavnem parku. Ogrski paviljon je tudi poškodovan.

Roparji opleni vlak. — Pri postaji Widzow na Ruskem so roparji ustavili vlak ter odnesli 80.000 rubljev. Rabili so tudi orožje in ranili dva potnika. Roparje sleduje en konjeniški polk in dve stotniji pehote.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo = v Gorici! =

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradški)

o o o

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 3/3 od 3—12 metrov dolge in 3/3 od 3—12 colov debele.

MANUFAKTURNA TRGOVINA

TEOD. HRIBAR

(prej Krojaška zadruga)

v GORICI.

Došle so krasne novosti za spomladansko sezono.

Vzorci se pošiljajo brezplačno in franko na dom.

Sklepna bilanca zastavljalnice in z njo združene hranilnice za leto 1910.

Imovina	K	v	Dolgovina	K	v
Denarni preostanek	101.191	73	Vloge	25,398.637	34
Stanje vrednostnih listin	3,403.116	40	Ustanovna vlvavnica	329.320	71
Posojila	20,893.025	91	Tekoči račun	241.400	—
Zastane obresti	430.278	14	Penzijski zalog	91.545	67
Tekoči račun	1,188.417	18	Reservni zalogi	534.188	34
Vrednost posestev in premičin	305.037	96	Tuji denarji	13.204	27
Predplačila	6 618	14	Razni zastanki	40	44
Zastanki najemščin in drugih pristojbin	636	—	Za leto 1911 leta 1910 plačane posojilne obresti	11.665	70
Vrednost listin in stavb pripadajočih rezervnemu in penzijskemu zalogu	402.444	14	Čisti dobiček leta 1910	110.763	13
Skupaj	26,730.765	60	Skupaj	26,730.765	60

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega : Francka :“ s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck toli priljubljeni sprejem v slehernem gospodinjstvu.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne dokaze sočutstvanja o priliki nepričakovane britke izgube našega ljubljeneega sina in brata

FRANCA PAVŠIČ,
cand. iur.

izrekamo tem potom vsem svojo najtoplejo zahvalo.

Posebno se zahvalujemo preč. g. duhovniku ki je rade volje opravil cerkvene obrede, nadalje akad. društvu „Ilirija“, da je poskrbelo pogreb in darovalo venec; akad. društvu „Adrija“ v Pragi za cvetje, gospodom pevcem obek društev za pretresljivi žalostinki, kakor tudi gosp. abs. jur. Drago Marusiču za gniljiv nagrobni govor. Nadalje se toplo zahvaljujemo blag. g. Blowsky, katera je v zadnjem času skrbela kakor mati za dragega pokojnika. Bog povrni še 1000 krat vsem drugim bratskim akad. društvom in vsem posameznikom, kateri so izkazali rajnemu zadnjo čast in nas tolažili v teh bridkih dneh.

Gorica, dne 3. aprila 1911.

Žalujoča rodbina Pavšič.

Karol Angeli,

trgovec in krojač v KANALU

sprejme takoj

dva krojaška pomočnika.

Delo stalno.

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec v Gorici Gospodska ulica št. 1 se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in strogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogi ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. Prevzema vsa lasničarska dela ter kupuje ženske lase po 12 K in naprej kilogram.

Franč Novak,
Gospodska ulica, št. 1.

Loterijske številke.

1. aprila.

Dunaj 2 42 17 68 38
Gradec 84 12 82 54 38

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ul. sv. Ivana št. 11.

se toplo priporoča za vsa stavbena in galanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,

naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. oprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Ustanovljena leta 1810.

Ustanovljena leta 1810.

Najstarejša slovenska tovarna paramentov

Josef Neškudla Olumuc

priporoča sledeče predmete po jako zmernih cenah: paramente, baldahine, zastave, cerkveno opravo, z ognjem pozlačene kelihe, monštrance, ciborije, svetilke, lustre, luči, križeve poti. Stari paramenti se dobro popravljajo. Za uboge cerkve precejšnji popust.

Cene brez konkurence in 30% nižje kot drugod.

➡ Pošilja cenike na zahtevo brezplačno in poštnine prosto. ➡

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici

registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Prva Primorska Tvorница za lesne izdelke z vodno silo

tvrdke A. KRIZNIČ

ob kolodvoru Podmelec

Sprejema v izvršbo:

vse v **stavbeno mizarsko stroko** spadajoče izdelke za hiše, vile, šole, bolnišnice, cerkvā, javna poslopja itd., [kakor: okna, vrata, podove, portale; popolne opreme ljudskih šol, šolske klopi po »Rettig-ovem patentu i. t. d.

Proračuni in načrti brezplačno!

Parketna tvornica opremljena z najnovejšimi stroji nudi **parketne deščice** iz hrastovega in bukovega lesa, postrežba **takojšnja** za vsaktero množino!

Zahtevajte vzorce in cene!

Strugarski oddelek nudi vse v strugarsko stroko spadajoče izdelke.

JAMSTVO! Vsa dela so solidno in strokovnjaško izvedena! **JAMSTVO!**
Obisk strokovnjeka interesantom brezplačen.